

около Земята и около Слънцето — денът на Луната трае 14 наши денонощия. Толкова трае и лунната нощ.

Образът на луната.

Презъ тия четиринадесет денонощия повърхността на Луната се напича твърде много, понеже тамъ нѣма нито въздухъ, нито облаци, които да смекчаватъ жегата. Изчисляватъ, че срѣдната температура на огрѣнитѣ отъ слънцето лунни части е около 107° С., а при лунния екваторъ температурата достига до 190° С. Така че, пжтешественикътъ, който ще има щастието да

стигне на Луната, не само ще се стопли добре, но дори ще се опече. При това положение той, може би, ще предпочете да отседне върху тая частъ на Луната, която не е огрѣна отъ Слънцето. Тамъ пъкъ ще му бжде твърде хладно. Защото частитѣ, които 14 дни не сж огрѣвани отъ Слънцето, ще бждатъ много изстудени, особено като се има предъ видъ, че на Луната нѣма атмосфера, която да предпазва отъ бързото лжчеизпущане. Тамъ температурата ще бжде 273° подъ нулата. Това е температурата на междузвездното пространство. Това е звездниятъ студъ! При него замира всѣки животъ. При това положение по-добре е, нашитѣ смѣли пионери да се откажатъ отъ желанието си да посетятъ тая красива, но негостоприемна наша съседка. По-добре ще бжде да се направи само една обиколка около Луната, да се разгледа тя отблизу, безъ да се слиза върху нея. Пъкъ и кжде ли ще се намѣри подходно летище върху повърхността на Луната, кж-